

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 10 lipca 2020 r.

Poz. 4252

WYROK NR II SA/WR 609/19 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 14 listopada 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia WSA Władysław Kulon

Sędziowie:

Sędzia WSA Olga Białek

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn (spr.)

Protokolant:

sekretarz sądowy Daria Laskowska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 14 listopada 2019 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Miejskiej Legnicy

z dnia 25 marca 2019 r. nr VI/105/19

w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulicy Chojnowskiej i Ignacego Domejki w Legnicy

I. stwierdza nieważność § 7 ust. 9 pkt 2 we fragmencie: „i 10 m od północnej linii rozgraniczającej” zaskarżonej uchwały;

II. zasądza od Gminy Legnicy na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie

Skargą nadzorczą z 5 VIII 2019 r. Wojewoda Dolnośląski (dalej jako „organ nadzoru”) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr VI/105/19 Rady Miejskiej Legnicy z dnia 25 III 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulicy Chojnowskiej i Ignacego Domejki w Legnicy (Dz.Urz. Woj.Doln. z 2019 r., poz. 2214) – dalej jako „MPZP”, w części obejmującej § 7 ust. 9 pkt 2 we fragmencie: „i 10 m od północnej linii rozgraniczającej”.

Organ nadzoru podkreślił, że § 7 ust. 9 pkt 2 MPZP w kwestionowanym zakresie nie koreluje z częścią rysunkową MPZP. Przepis z § 7 ust. 9 pkt 2 MPZP stanowi: „Ustala się przebiegi określonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy: 2) dla terenu 5KS - w odległości 6 m od linii rozgraniczającej drogi 7 KDD i 10 m od północnej linii rozgraniczającej”. Organ nadzoru zwrócił uwagę, że o ile na rysunku planu w obrębie terenu o symbolu 5KS ujawniono przebieg linii zabudowy w odległości 6 m od linii rozgraniczającej drogi 7 KDD, o tyle nie zobrazowano przebiegu linii mającej się znajdować „10 m od północnej linii rozgraniczającej”. Taki stan rzeczy – w ocenie organu nadzoru – narusza istotnie art. 20 ust. 1 ustawy z 27 III 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r., poz. 1945, ze zm.) – dalej jako „upzp” w związku z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 VIII 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587) – dalej jako „rozporządzenie”. Rysunek planu stanowi bowiem integralną część uchwały. Na projekcie rysunku planu miejscowego należy stosować nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Organ nadzoru podniósł, że skoro w tekście MPZP wyraźnie określono linie zabudowy wraz z ich odległościami od linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu, jako element zasad kształtowania zabudowy, i odesłano w zakresie ich przebiegu (de facto parametrów) również do rysunku planu, ustalenia w tym zakresie powinny znaleźć odzwierciedlenie na rysunku. Analogicznie ustalenia rysunku planu w zakresie linii zabudowy i ich odległości od linii rozgraniczających terenów powinny być zbieżne z tożsamymi ustaleniami odnoszącymi się do tych terenów w części tekstowej planu.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Legnicy (dalej jako „rada miejska”) wniosła o uwzględnienie skargi i niezasadzanie kosztów postępowania. Wyjaśniła, że kwestionowany skargą zapis jest konsekwencją pomyłki.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

W okolicznościach sprawy wystąpiła oczywista niespójność części tekstowej z częścią graficzną MPZP. O ile bowiem treść przepisu z § 7 ust. 9 pkt 2 MPZP sugeruje, że na terenie o symbolu 5KS istnieją dwie nieprzekraczalne linie zabudowy, o tyle rysunek ujawnia tylko jedną linię zabudowy. W takiej sytuacji zasadny jest podniesiony w skardze zarzut istotnego naruszenia prawa. Biorąc pod uwagę normatywny charakter uchwały w sprawie planu miejscowego, wymagający redagowania jego postanowień w sposób spełniający wymagania przyzwoitej legislacji, niedopuszczalne są sytuacje formułowania w nich ustaleń niejasnych, wątpliwych, czy wzajemnie się wykluczających. Takie ustalenia powinny być zawsze objęte interwencją nadzorczą i eliminowane z systemu prawnego.

Słusznie organ nadzoru wskazuje, że normy z § 7 ust. 9 pkt 2 MPZP w części wyznaczającej linię zabudowy w odległości „10 m od północnej linii rozgraniczającej” nie sposób powiązać z rysunkiem stanowiącym załącznik nr 1 do MPZP. Wyznacza on bowiem na terenie 5KS linię zabudowy w odległości 6 m od linii rozgraniczającej drogi 7KDD. Przebieg linii zabudowy ujawniony na rysunku jest zresztą kontynuacją przebiegu linii przez sąsiedni teren 3MW. Kwestionowanego fragmentu przepisu nie da się również jednoznacznie zinterpretować. Nie wiadomo o jaką „północną linię rozgraniczającą” chodzi i jak problemowa linia miałaby przebiegać względem ujawnionej na rysunku linii zabudowy. Wiarygodnie zatem brzmią wyjaśnienia rady miejskiej wskazujące, że kwestionowany fragment jest wynikiem błędu popełnionego na etapie projektowania i uchwalania MPZP.

W świetle § 8 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Jak zaś wynika z § 6 pkt 8 rozporządzenia, rysunek planu powinien w szczególności zawierać linie zabudowy.

Ponieważ § 7 ust. 9 pkt 2 MPZP w kwestionowanym fragmencie nie spełnia określonych wyżej wymagań, a zarazem nie pozwala na jego jednoznaczną interpretację, skargę należało uwzględnić.

Stosownie do art. 28 ust. 1 upzp istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Pod pojęciem istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy rozumieć m.in. niezachowanie podstawowych wymagań treściowych, jakie spełniać powinna uchwała w przedmiocie planu miejscowego.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł na zasadzie art. 147 § 1 ustawy z 30 VIII 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018r., poz. 1302). Z uwagi na rodzaj i charakter naruszenia prawa taki zakres interwencji był niezbędny do usunięcia skutków opisanego naruszenia, a zarazem do zapewnienia skuteczności kontroli sądowoadministracyjnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 200 ppsa, zasądzając na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł tytułem należnego wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika. Wynagrodzenie pełnomocnika organu nadzoru zostało ustalone w oparciu o § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra z dnia 22 X 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).